ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ
ВРАБЧЕ

chitanka.info

Навън святкаше, гърмеше, над къщите и дърветата фучеше страшна буря. И колкото бурята отслабваше, толкова дъждът и градушката се усилваха.

— Отидохме! Помете ни всичко! — шепнеха хората със свити сърца.

Ленка, стиснала здраво полата на майка си, слушаше ударите на градушката и дигаше страхливо очи:

— Мамо ма, ами може ли да пробие и покрива?

— Ох? — клатеше глава майка й. — То покрива не може да пробие, но отидоха и жита, и царевици, и керемиди, и прозорци, и всичко, и всичко…

— Покрива само граната може да пробие, нали, мамо? — обади се важно и Кольо.

Ленка го погледна. И той трепереше като нея, и неговите устни бяха изсъхнали от страх и напрежение… А инак се прави на спокоен — уж не го е страх де…

Още щом бурята и градушката преминаха, двете деца изскочиха навън, разтичаха се из двора, развикаха се, зяпаха. Колко интересно беше всичко това за тях! Колко много беше се променил целият двор! Листата на овошките бяха ошмулкани, по земята се виждаха затъпкани в калта откъснати клонки, цялата градина беше застлана с ябълки, круши, сливи… Кольо се спусна да събира, но Лена го дръпна за ръкава:

— Я! Гледай, бате, гледай!

До стъблото на тънката прекършена сливка беше се свило малко врабче и гледаше плахо. Кольо пристъпи към него и чак тогава то се помъчи да хвръкне. Но не можа. Само шавна с едното си крило и го отпусна безпомощно. Кольо се наведе да го хване, но Лена го блъсна:

— Не пипай. Мое е, аз го видях най-напред.

— Ти! — разсърди се Кольо. — Видяла си някому цървулите. Аз го видях пръв, но не исках да ти кажа.

— Лъжеш.

— Та няма тебе да питам — рече решително Кольо и посегна да вземе врабчето, но Лена го блъсна пак и се вкопча за кръста му.

— Пусни! Ще те ударя по главата! — викаше Кольо и се дърпаше. — Пусни, ти казвам.

— Мамооо! — изплака Лена.

И изведнъж тя го пусна и облещи очи. Кольо също зяпна, но не свари да извика — една котка се промъкна безшумно край стобора, грабна врабчето и като стрела отлетя към хамбара.

— Видя ли? — рече само Лена и се задави в плач.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.